

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at udarbejde en redegørelse om, hvordan vi kan sikre en økonomisk tryk tilværelse for borgere, der får en kræftdiagnose eller en anden livstruende sygdom. Redegørelsen skal indeholde den sygdomsramtes oplevelse af økonomiske problemer samt de nuværende regler og disses begrænsninger og muligheder for økonomisk hjælp for den sygdomsramte og dennes familie. Redegørelsen skal omdeles til Inatsisartut inden FM 2023.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne)

(1. behandling)

Det er ingen hemmelighed, at Demokraatit også ofte fremhæver fordelene og ulemperne ved at pålægge Naalakkersuisut om at udarbejde redegørelser. Men nogle gange kan vi ikke komme uden om redegørelser, hvis denne har til hensigt at belyse fundament og belæg for ændringstiltag f.eks. til eksisterende love. Nogle redegørelser er mere nyttige end andre, mens andre kan tolkes som dobbeltarbejde til f.eks. allerede eksisterende og nyere undersøgelser.

Det her forslag er et yderst sympatisk forslag, som har til hensigt at afdække viden og omfang for at fremme livskvaliteten for de mange alvorligt syge mennesker og disses familier i vores land. Som sundhedsordfører er jeg derfor også meget glad for, at Naalakkersuisut er opmærksomme på dette vigtige emne, og ønsker at vedtage forslaget.

For Inatsisartut og Naalakkersuisut og for alle interessenterne vil redegørelsen være med til at belyse, hvad der skal til for at den enkelte borger, som på helt ubarmhjertig vis bliver ramt af en alvorlig sygdom. Desværre ser vi for ofte, at manglende behandlingsmuligheder i Grønland resulterer i, at syge borgere flytter til Danmark for bedre pleje og behandling.

Men andre flytter også fordi, at den økonomiske situation bliver væsentligt forringet efter et sygdomsforløb, og når borgerne kommer i offentlig forsørgelse eller kommer på førtidspension, og flytter dertil hvor der er bedre velfærd og bedre økonomisk sikkerhedsnet. Det kan skabe dybe ar på allerede hårdt prøvede familier – og dette oveni deres livssituation.

Livskriser og traumer er fænomener, som vi desværre ikke kan gøre os fri fra. Det er livsvilkår. Og for at vi fra systemets side ikke skal skabe større kløfter og ardannelser for vores borgere bliver vi som folkevalgte derfor nødt til at forholde os til den smerte og de mange bekymringer, som mange af vores borgere oplever. For eksempel når lovgivningen fejler, er urimelig eller på anden vis gør forskel på borgernes rettigheder alt afhængig af hvor man er i landet, og om hvordan éns økonomiske situation udspiller sig og er afhængig af éns civile- og økonomiske status.

Jeg mener derfor at forslaget og dertil Naalakkersuisuts svarnotat tydeligt gør opmærksom på, og adskiller de igangværende reformer om jobsøgningsydelse for at sikre, at man ikke har taget et særligt hensyn til de mennesker, som er blevet uretmæssigt syge. Redegørelsen er et vigtigt redskab til at få overblik over i hvilket omfang, vi kan sikre alle borgernes oplevelse af økonomisk tryghed uanset social status.

Vi sender forslaget til videre behandling i relevant udvalg, evt. med sundhedsudvalget som høringspart, hvor man med fordel kan arbejde på at få belyst udfordringerne fra flere vinkler.